

Van: Reinoud Dirksen
Datum: 12 maart 2024
Betreft: Bielefeld, das gibt's doch gar nicht?.

Complottheorieën zijn tegenwoordig aan de orde van de dag. Er zijn bekende theorieën, zoals dat mannen van Mars komen, Paul McCartney al in 1966 verongelukt zou zijn en dat via de chemtrails van straalvliegtuigen bewust gevaarlijke stoffen over ons worden uitgestort.

Een minder bekende complottheorie is de '*Bielefeldverschwörung*'; een complottheorie die stelt dat de stad Bielefeld, met meer dan 330.000 inwoners en ergens tussen Dortmund en Hannover zou moeten liggen in feite helemaal niet bestaat. Zelfs Angela Merkel heeft ooit het bestaan van de stad in twijfel getrokken. Tja: en als zij 't zegt gaat zo'n mythe een heel eigen leven leiden.

Die mythe bestaat al ruim 25 jaar. Er wordt zelfs een miljoen Euro uitgelooft aan degene die het bewijs kan leveren voor het feit dat Bielefeld inderdaad niet bestaat. En dan is bij mij de argwaan gewekt....

Bronnen:

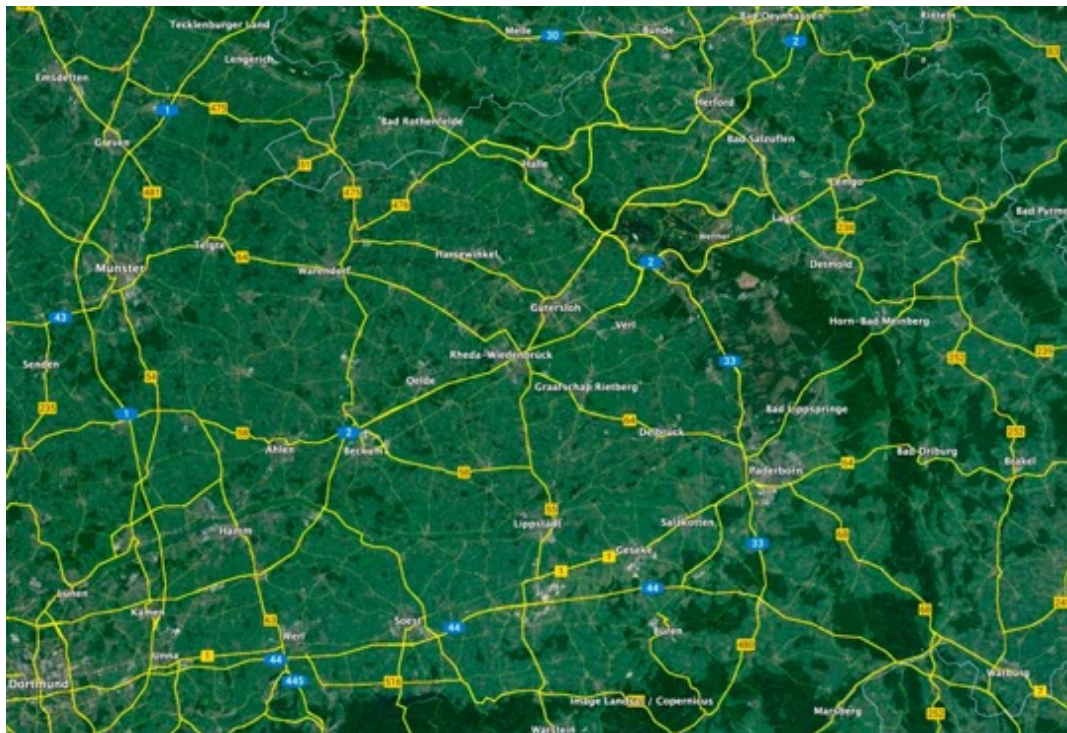
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Bielefeldcomplot>

<https://npo.nl/npo3/3opreis/bielefeld-duitsland-complot-bizar>

Ik ben nog nooit in Bielefeld geweest, ik ken niemand die in Bielefeld woont en als je er naar toe wilt dan is -hoe toevallig- de snelweg net afgesloten. Inderdaad: genoeg ingrediënten voor de stelling dat Bielefeld niet bestaat.

En als ik dan op Google Earth kijk, dan ruik ik inderdaad een mysterie. Wat is hier aan de hand en waarom zou Bielefeld niet bestaan?

Op dit stukje Google Earth zou Bielefeld moeten staan: ik kan het niet vinden....

Voor Dick-tikkie links- en mij voldoende aanleiding om samen eens poolshoogte te gaan nemen. En niet via de weg, maar om alle barrières te kunnen omzeilen via de lucht. Met Sokkie: de Socata TB9; PH-SRD. Op één van de eerste zonnige dagen van het jaar gingen we op weg naar Flugplatz Bielefeld, oftewel EDLI. Het veld ligt op ongeveer 180 kilometer van Teuge, normaliter ongeveer een uurtje vliegen dus.

Het indienen van het vliegplan via 'homebriefing', (de klantvriendelijke website van de Luchtverkeersleiding Nederland) ging vlekkeloos. Dat moet al argwaan wekken, want het indienen van een vliegplan via Homebriefing gaat normaal nóóit vlekkeloos.

Vrijdagochtend 8 maart vertrokken we vanaf Teuge. Er stond een behoorlijke oostenwind. Alsof de natuur ons wilde tegenhouden om naar Bielefeld te vliegen. Met ongeveer 80 knopen vlogen we via Enschede en Münster naar ons doel. En hoewel de zon volop scheen was het behoorlijk heilig. En dat werd maar niet minder..... Het blijft een vreemd weerkundig fenomeen: als je op de grond staat en je kijkt omhoog naar een straalblauwe lucht. Terwijl je dan vanuit de lucht naar omlaag lijkt en alles wazig ziet.

Hoe dichterbij bij Bielefeld, hoe heuiger het werd. Alsof we iets niets mochten zien

Ondertussen waren we al ruim een uur onderweg en zagen we voor ons nog steeds geen grote stad. We waren een kwartiertje terug over Werther gevlogen. Dat stadje kennen we van de snoepjes: 'Werthers Echte'. De naam zegt het al die bestaan in elk geval wél.

Het vliegveld van Bielefeld zou ten zuiden van de stad moeten liggen, zo maakten wij op uit de vliegkaart. Maar daar waar wij volgens de luchtvaartkaart over Bielefeld zouden moeten vliegen, strekte zich het Teutoburgerwoud nog onder ons uit. Weliswaar in het noorden nog een klein dorpje met een station, maar verder bomen in plaats van bebouwing, struiken in plaats van steden, parkjes in plaats van parkeerplaatsen, slootjes in plaats van spoorlijnen..... Zou het dan toch?

Een vertwijfeling maakte zich van ons meester, maar we hielden vol. De toren van het vliegveld werd opgeroepen maar op de frequentie van 118.355 kregen we slechts een zeer zachte monotone, onvriendelijke reactie van een robotstem waarbij alleen bevelen de ether in werden gestrooid, maar niet werd gereageerd op onze vragen. Ineens ga je aan alles twijfelen. Zat er wel iemand op die toren?

Dick en ik hebben dat één keer eerder gehad... Op vliegveld Zwartberg in België: Toen hadden we wel radiocontact met de toren maar na landing wilden we op de toren landingsgeld betalen en bleek het gebouwtje van de havenmeester al jaren verlaten te zijn. Daar moesten we uiteindelijk het landingsgeld aan de serveerster betalen. Ik herinner me nog dat ze erbij keek alsof dat betalen ook 'gespreid' had gekund. Ondertussen stapelen de mysteries zich bij ons op, zo in de buurt van Bielefeld.

Uiteindelijk hadden we toch het idee dat we boven Bielefeld vlogen en dat werd door de navigatieapparatuur bevestigd. De landing werd voorbereid en we zetten langzaam de daling in: het circuit van Bielefeld zou op 1400 voet liggen. Maar een vliegveld was in de verste verte nog niet te zien. Alsof het hele vliegveld niet zou bestaan.... De stad wordt gesplitst door een heuvelrug en naar wij vermoedden, lag het vliegveld aan de zuidkant van die heuvelrug.

Klimmen dus maar weer en op zoek naar een asfaltbaan van ruim 1200 meter lang. Uiteindelijk zagen we aan de rand van een woonwijk een asfaltbaan liggen die zo ongeveer begon midden een stadsbos. Dat was 'm. De toren liet inmiddels niets meer van zich horen, alsof er geen toren meer was.... Maar na een goeie landing tussen de bomen door, rolden we uit op zoek naar een parkeerplaats.

Op de plattegrond van het vliegveld stonden geen parkeerplaatsen aangegeven. Alsof er überhaupt geen parkeerplaatsen waren

Na een korte doch intensieve zoektocht en na twee mislukte pogingen om contact te krijgen met de toren bleek dat de parkeerplaatsen met pionnen waren gemarkeerd op een grasveld en daar waren we inmiddels al tweemaal voorbij getaxied. Er was niemand die ons daar op had geattendeerd.

De kassa om het landingsgeld te kunnen betalen leek ook al niet te bestaan. We zochten naar een geel bord met een 'C' waarmee op elk vliegveld het kantoor van de havenmeester goed is aangegeven. Dat bord was echter nergens te vinden. Alsof het er helemaal niet was. Via het clublokaal van de lokale vliegclub vonden we uiteindelijk een trap naar de toren waar zowaar de havenmeester aanwezig was maar tegelijkertijd erg afwezig oogde. Zijn schoenmaat leek op het eerste gezicht groter dan zijn IQ. Ietwat verwijtend gaf hij aan dat wij niet in het bezoekersbestand stonden. Nee: dat was niet verwonderlijk want we waren nog nooit op het vliegveld van Bielefeld geweest. Type vliegtuig en de naam en woonplaats van de eigenaar moesten worden ingevoerd op een 'Grossrechner' maar dat ging niet vanzelf.

De havenmeester had nog nooit van een 'Socata' gehoord en dacht dat wij met een Sudoku naar Bielefeld waren gevlogen. En hoewel hij zelf op een papiertje had

opgeschreven dat de PH-SRD vanuit EHTe naar zijn veld op weg was, kregen we hem niet duidelijk gemaakt waar vandaan wij die ochtend vertrokken waren.

Het kan maar zo zijn dat er uiteindelijk in het gastenboek van het vliegveld een *'Herr Driksen aus hoevaakmoetikdatnogzeggen EHTe mit einem Sukade'* is toegevoegd.

En ondanks dat we een vliegplan hadden ingediend was hij niet in staat om het te sluiten, want hij kende het vliegplan niet. Alsof er nooit een vliegplan had bestaan.

Nadat we de hobbels in de toren hadden genomen, gingen we op zoek naar het restaurant. Op het vliegveld zat Italiaans restaurant *'The Dakota Inn'*; u leest het goed: menukaart en restaurantnaam zijn hier optimaal op elkaar afgestemd;. Hoe dan ook: het restaurant had de gezelligheid van een klooster en een menukaart die sinds de productie van de laatste Dakota -op de prijzen na- niet meer was aangepast.

Qua sfeer en inrichting heeft dit restaurant zijn bestaansrecht ook al lang verloren, maar we werden erg welkom geheten door de Turkse *Inhaber* met zijn vrouw die ons een Italiaanse kaart voorschotelden. Het restaurant voldeed in elk geval aan onze stelling dat bij een restaurant op een Duits vliegveld vaak gerechten uit een buitenlandse keuken worden geserveerd, alsof de lokale keuken niet bestaat. We lieten ons verleiden om een 'carpaccio' te nuttigen.

Op de menukaart was dit gerecht als *Vorspeise* bedoeld maar voor ons voldoende voor een goeie lunch. Maar dat kon niet. Er was geen carpaccio. Der *Inhaber* kon ons wel een alternatief voorschotelen in de vorm van een Vitello tonnato. Dat was ook *'Kalt Fleisch'*, vergelijkbaar met Carpaccio maar het verschil zat hem in de tonijnsaus die er overheen werd gegoten. Nou, als alternatief redelijk onbegrijpelijk, maar acceptabel. Het was te doen.

Met wat *Orangiansaft* en *Kaffee* moesten we uiteindelijk € 37,00 afrekenen maar dat kon niet *'mit Karte'*. Digitaal afrekenen bestaat hier niet, *'Bargeld'* hebben wij bijna nooit meer op zak dus er ontstond een probleem. Zelfs Dick, die als ex-ondernemer toch ook altijd het liefst zaken doet met contant geld had vandaag niet genoeg cash op zak. En terwijl hij altijd ergens wat reservecash tussen zijn vliegspullen heeft zitten, kwam het vandaag niet in hem op om even in zijn vliegtas te kijken naar wat reservecash. Afijn: met een omweg is het afrekenen uiteindelijk wel met behulp van Paypal gelukt.

Uiteindelijk waren we rond 15:00 uur klaar voor vertrek naar EHTe. Op mijn vraag of er voor de terugvlucht wél een vliegplan bestond werd door de havenmeester via de radio snel, correct, duidelijk en bevestigend geantwoord. Na 'take off' zou de havenmeester het zelfs voor ons openen. Wat een service!

Er was een aparte en duidelijk aangegeven plek vlak bij de startbaan om de 'engine run up' te doen en zo hingen we klokslag 15:15 weer in de lucht op weg naar Teuge. Van 'Bielefeld Radio' naar 'Langen info' ging ook wonderbaarlijk soepel en met een strakblauwe lucht boven ons vlogen we met ongeveer 115 knopen richten Nederland.

Daar waar we op de heenweg met grote aarzeling en in een vliegtijd van ongeveer 1,5 uur naar Bielefeld zijn gevlogen, waren we nu binnen het uur terug op Teuge.

En wat hebben we nu geleerd? Op het eerste gezicht lijkt Bielefeld niet te bestaan. Op het tweede gezicht ook niet. De stad is schier onvindbaar, het vliegveld is onvindbaar, op het vliegveld en in het restaurant zijn er heel veel dingen onvindbaar of lijken nooit bestaan te hebben...

Hebben we de stad Bielefeld écht gezien? Dat weten we niet zeker.

We denken dat we wél op het vliegveld van Bielefeld zijn geweest. Althans: alles wees erop. Het is in elk geval een stuk moeilijker om er te komen dan om er vandaan te gaan, dat hebben we wél ervaren. Is dat het bewijs dat Bielefeld bestaat? Hamlet heeft ooit een heel goeie vraag gesteld. Voor het antwoord moet je naar Bielefeld.

Een rondje Teuge - Bielefeld - Teuge met de klok mee. Bij de linker punaise ligt Teuge. Met minder dan 1000 inwoners te klein om op de kaart te passen. Bij de rechter punaise zou Bielefeld (2x zo groot als Osnabrück, groter dan Münster) moeten liggen.....

Epiloog:

De maandag na deze trip zat ik tijdens een 'meet-up' naast een nieuwe medewerker van een organisatie waar ik veel mee samenwerk. Ze was net nieuw en werkte er nog maar 3 maanden. Daarvoor werkte ze in Duitsland. 'In Bielefeld', zei ze, 'maar dat kent niemand'.